

ЗАКОН ЗА ВЪЗОБНОВЯЕМИТЕ И АЛТЕРНАТИВНИТЕ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ И БИОГОРИВАТА

Обн. ДВ. бр.49 от 19 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда обществените отношения, свързани с насърчаване на производството и потреблението на електрическа, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми енергийни източници и от алтернативни енергийни източници, на производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта.

Чл. 2. Основните цели на този закон са:

1. насърчаване развитието и използването на технологии за производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници;
2. насърчаване развитието и използването на технологии за производство и потребление на биогорива и други възобновяеми горива в транспорта;
3. диверсификация на енергийните доставки;
4. повишаване капацитета на малките и средните предприятия, производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и производителите на биогорива и други възобновяеми горива;
5. опазване на околната среда;
6. създаване на условия за постигане устойчиво развитие на местно и регионално ниво.

Чл. 3. Целите по чл. 2 се постигат чрез:

1. въвеждане на механизми за насърчаване производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, и производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта;
2. регламентиране на правата и задълженията на органите на изпълнителната власт и местното самоуправление при провеждането на държавната политика за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници, биогорива и други възобновяеми горива;
3. създаване на национална публична информационна система за:
 - а) разполагаемите ресурси на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници, биогорива и други възобновяеми горива;
 - б) производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници;
 - в) производителите на биогорива и други възобновяеми горива;

4. подкрепя на научните изследвания и развойна дейност, свързани с производството и използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и биогорива.

Глава втора.
ДЪРЖАВНА ПОЛИТИКА ЗА НАСЪРЧАВАНЕ ИЗПОЛЗВАНЕТО НА
ВЪЗОБНОВЯЕМИ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ, АЛТЕРНАТИВНИ ЕНЕРГИЙНИ
ИЗТОЧНИЦИ, БИОГОРИВА И ДРУГИ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ГОРИВА

Чл. 4. (1) Министерският съвет:

1. определя държавната политика за насърчаване производството и потреблението на енергия от възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и производството и потреблението на биогорива и други възобновяеми горива;

2. приема национални индикативни цели за потреблението на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, и определя сроковете за тяхното постигане;

3. приема национални индикативни цели за потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта и определя сроковете за тяхното постигане.

(2) За постигането на националните индикативни цели Министерският съвет приема национални дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, които съдържат мерки за постигане на целите по ал. 1, т. 2.

(3) За постигането на националните индикативни цели Министерският съвет приема национални дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта, които съдържат мерки за постигане на целите по ал. 1, т. 3.

Чл. 5. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма:

1. провежда държавната политика за насърчаване производството и потреблението на енергия от възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта;

2. разработва и внася за приемане от Министерския съвет националните индикативни цели по чл. 4, ал. 1, т. 2 и изготвя годишни доклади за постигането им, в които се посочват и степента на съответствие на предприетите мерки със задълженията за предотвратяване на климатични промени, както и мерките за достоверност на сертификатите за произход по чл. 19, ал. 1;

3. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) съвместно с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията разработва и внася за приемане от Министерския съвет националните индикативни цели по чл. 4, ал. 1, т. 3;

4. разработва и внася за приемане от Министерския съвет национални дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници и контролира изпълнението им;

5. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) съвместно с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията разработва и внася за приемане от Министерския съвет

национална дългосрочна и краткосрочни програми за насърчаване потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта и контролира изпълнението им;

6. одобрява програми за насърчаване използването на алтернативни енергийни източници;

7. събира и съхранява информация за използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и биогорива;

8. организира създаването и поддържането на националната публична информационна система по чл. 3, т. 3;

9. предоставя на компетентните институции на Европейските общности информацията, предвидена в правото на Европейските общности, по реда на наредбата по чл. 9, ал. 4 от Закона за енергетиката;

10. организира популяризиране на мерките за насърчаване производството и потреблението на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта;

11. взаимодейства с браншовите организации и другите юридически лица с нестопанска цел при провеждането на политиката за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта.

(2) Националните дългосрочни програми по ал. 1, т. 4 и 5 се разработват за срок 10 години, а краткосрочните програми по ал. 1, т. 4 и 5 - за срок 3 години.

Чл. 6. Областните управители:

1. осигуряват провеждането на държавната политика за насърчаване производството и потреблението на енергия от възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта на територията на областта;

2. координират дейностите по провеждане на политиката за насърчаване производството и потреблението на енергия от възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и производството и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта между общините в областта;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) предоставят на министъра на икономиката, енергетиката и туризма информация за изпълнението на програмите по чл. 7, т. 1 на територията на областта;

4. организират на територията на областта актуализирането и поддържането на публичната информационна система по чл. 3, т. 3.

Чл. 7. Кметовете на общини:

1. разработват и внасят за приемане от общинските съвети на общински дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта и контролират изпълнението им;

2. разработват и прилагат схеми за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и биогорива в зависимост от специфичните условия в общината;
3. организират информационни кампании сред населението на съответните общини в съответствие с националните програми за насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници, алтернативни енергийни източници и биогорива в транспорта;
4. предоставят на областните управители информация за изпълнението на програмите по т. 1;
5. организират на територията на общината актуализирането и поддържането на публичната информационна система по чл. 3, т. 3.

Глава трета. ПРОИЗВОДСТВО НА ЕНЕРГИЯ ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ И АЛТЕРНАТИВНИ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ

Раздел I. Общи положения

Чл. 8. (1) Изграждането на енергийни обекти за производство на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници се извършва след разработване на инвестиционни проучвания в съответствие с наредбата по чл. 83, ал. 3 от Закона за енергетиката, неразделна част от които е оценка за наличния и прогнозния потенциал на ресурса.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Условието и редът за извършване на оценката по ал. 1 се определят в наредба, издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага в случаите, когато производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници се извършва от потребители на електрическа енергия за битови нужди.

Чл. 9. Производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници се насърчава при:

1. отчитане характеристиките на различните видове възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и технологии за производство на електрическа енергия;
2. отчитане принципите на пазара на енергия;
3. осигуряване на производителите на електрическа енергия най-малко еквивалентен ефект на преференциално третиране по отношение на приходите им от единица произведена електрическа енергия при промяна на механизмите за насърчаване производството на електрическа енергия от възобновяеми и алтернативни енергийни източници;
4. задължително присъединяване на производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и на производителите на биогорива към електрическата мрежа;
5. определяне на преференциална цена за изкупуване на енергията, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници;

б. облекчаване на административното регулиране при производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, както и при изграждането на необходимите съоръжения.

Раздел II.

Насърчаване производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Националните индикативни цели за потреблението на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, са процент от прогнозното годишно брутно потребление на електрическа енергия в страната за следващите 10 години, считани от годината след приемането на целите, който се определя от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(2) Националните индикативни цели по ал. 1 се актуализират на всеки 5 години.

Чл. 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма ежегодно до 31 март внася за одобрение в Министерския съвет доклад за хода на изпълнението на индикативните цели по чл. 10, ал. 1 за предходната календарна година.

(2) Докладът по ал. 1 съдържа отчет и анализ на изпълнението на мерките за постигане на индикативните цели за потреблението на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, определени в програмите по чл. 5, т. 4.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува одобрения доклад по ал. 1 на страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма в интернет.

Чл. 12. За инвестиционни проекти, свързани с изграждане, разширяване или модернизация на мощности за производство на електрическа и топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници и от алтернативни енергийни източници, както и на свързаната с това инфраструктура - публична държавна или общинска собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за насърчаване на инвестициите.

Раздел III.

Права и задължения на участниците в пазара за енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници

Чл. 13. (1) Преносното предприятие и разпределителните предприятия включват в ежегодните си инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с насърчаване производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници.

(2) Преносното предприятие и/или разпределителните предприятия присъединяват приоритетно всеки производител на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, който отговаря на специфичните условия за

присъединяване към мрежата, определени в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката.

(3) Производителят на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници подава до преносното или съответното разпределително предприятие писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на енергийния обект към мрежата, към което се прилагат документи, определени в наредбата по ал. 2.

(4) В случаите, когато искането и документите по ал. 3 не отговарят на изискванията на наредбата по ал. 2 и/или са непълни, преносното или съответното разпределително предприятие в 14-дневен срок уведомява производителя за непълнотите и несъответствията и може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания енергиен обект.

(5) Процедурата по присъединяването на енергийния обект на производителя се прекратява, когато производителят не отстрани непълнотите и несъответствията или не представи допълнителните документи в 30-дневен срок от датата на получаване на уведомлението по ал. 4.

(6) Преносното, съответно разпределителното предприятие в 90-дневен срок от подаване на искането по ал. 3 извършва проучване, уведомява писмено производителя за условията и начина на присъединяване на енергийния обект към мрежата и сключва предварителен договор за присъединяване.

(7) Срокът за присъединяване на енергийния обект към преносната или съответната разпределителна мрежа се определя в договор за присъединяване и е не по-дълъг от заявения от производителя срок за въвеждане в експлоатация на енергийния обект.

(8) В 30-дневен срок от подаване на искането по ал. 3 от производител на електрическа енергия, който е и потребител на електрическа енергия за битови нужди, съответното разпределително предприятие го уведомява писмено за условията и срока за присъединяване. Срокът за присъединяване на енергийния обект към мрежата е не по-дълъг от три месеца от датата на подаване на искането.

Чл. 14. (1) Задължението за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници възниква за преносното или за съответното разпределително предприятие, което е най-близо разположено до местоположението на енергийния обект.

(2) Границата на собственост на електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване се определят съгласно изискванията на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката и правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6 от същия закон. Когато мястото на присъединяване не съвпада с границата на собственост на електрическите съоръжения, се прилага разпоредбата начл. 116, ал. 5 от Закона за енергетиката.

(3) Разпределителното предприятие е длъжно да присъедини към мрежата си всеки производител на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, който е и потребител на електрическа енергия за битови нужди. Границата на собственост на електрическите съоръжения и мястото на средството за търговско измерване трябва да бъдат в непосредствена близост до съществуващите между разпределителното предприятие и потребителя.

(4) В условията за присъединяване преносното и разпределителното предприятия са длъжни да посочат минимална схема на присъединяване, като предвидят присъединяването да се извърши към най-близката съществуваща точка от преносната или разпределителната мрежа, както и предварителна стойност на цената за присъединяване. Разпределителното или

преносното предприятие е длъжно да посочва като възможност за присъединяване и съоръженията на присъединени или присъединявани производители или потребители.

Чл. 15. (1) Разходите, необходими за присъединяване на енергийния обект на производителя към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения, са за сметка на производителя.

(2) Разходите, необходими за присъединяване на енергийния обект на производителя към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, са за сметка на преносното или на съответното разпределително предприятие, като производителят дължи цена за присъединяване, включваща само преките разходи, извършени от преносното или съответното разпределително предприятие по неговото присъединяване, определена по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

(3) Разходите за разширението и реконструкцията на преносната и/или на разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на енергийния обект на производителя по чл. 13, ал. 2, са за сметка на преносното, съответно на разпределителното предприятие и не се включват в цената за присъединяване на производителите на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници.

Чл. 16. (1) Общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват цялото количество електрическа енергия, за което има издаден сертификат по реда на наредбата по чл. 19, ал. 3, с изключение на количествата, за които производителят има сключени договори по реда на глава девета, раздел VII от Закона за енергетиката или с които участва на балансиращия пазар, както и количеството енергия, произведено за собствени нужди.

(2) Общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW, по преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, определена по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

Чл. 17. (1) Общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват цялото количество електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, произведена по комбиниран начин, с изключение на количествата, които производителят ползва за собствени нужди или има сключени договори по реда на глава девета, раздел VII от Закона за енергетиката или с които участва на балансиращия пазар, по цени, определени по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

(2) Производителят на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници по комбиниран начин може да продаде произведената от него електрическа енергия по една от следните преференциални цени:

1. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, по чл. 16, ал. 2, или

2. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, по чл. 162, ал. 2 от Закона за енергетиката.

Чл. 18. Общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват произведената при комбинирано изгаряне на възобновяеми енергийни източници и невъзобновяеми енергийни източници електрическа енергия, отговаряща на дела на вложеното количество възобновяеми енергийни източници, по цени, определени по реда на наредбата по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

Чл. 19. (1) Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) издава на производителите сертификати за произход на енергия от възобновяеми енергийни източници, наричани "сертификати за произход".

(2) Държавната комисия за енергийно и водно регулиране признава сертификатите за произход, издадени от компетентните органи в другите държави - членки на Европейския съюз, при условията на взаимност.

(3) Формата, съдържанието, условията и редът за издаване на сертификатите за произход се определят в наредба, приета от Министерския съвет по предложение на ДКЕВР.

Чл. 20. (1) Въз основа на издадения сертификат за произход по чл. 19, ал. 1 ДКЕВР издава на производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници "зелен сертификат".

(2) Правилата за въвеждане на пазарен механизъм за насърчаване на производството на електрическа и топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници се определят със специален закон.

Раздел IV.

Цени на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници

Чл. 21. (1) Държавната комисия за енергийно и водно регулиране ежегодно до 31 март определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

(2) Преференциалната цена по ал. 1 на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от ДКЕВР по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

(3) Добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година.

Глава четвърта.

НАСЪРЧАВАНЕ ПОТРЕБЛЕНИЕТО НА БИОГОРИВА И ДРУГИ ВЪЗБОВНОВЯЕМИ ГОРИВА В ТРАНСПОРТА

Раздел I.

Общи положения

Чл. 22. (1) Биогоривата и техните производни се потребяват в транспорта чисти или в смеси като съставна част на течните горива от нефтен произход за двигатели с вътрешно горене.

(2) Производството и потреблението на биогорива се насърчава при:

1. определяне на национални индикативни цели за насърчаване потреблението на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта;
2. осигуряване ефективна работа на двигателите при спазване на техническите и качествените норми за производство на биогорива;
3. устойчиво развитие на земеделието и лесовъдството;
4. намаляване количеството емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от транспорта.

Чл. 23. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Националните индикативни цели за потреблението на биогорива и други възобновяеми горива в транспорта се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията като минимален дял от крайното годишно потребление на течни горива от нефтен произход за нуждите на транспорта.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма ежегодно до 30 април внася в Министерския съвет за одобрение доклад за изпълнението на индикативните цели по ал. 1 за предходната календарна година.

(3) Докладът по ал. 2 съдържа отчет и анализ на изпълнението на мерките за постигане на индикативните цели за потребление на биогорива и на други възобновяеми горива в транспорта, определени в програмите по чл. 5, ал. 1, т. 5.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува одобрения от Министерския съвет доклад по ал. 2 на страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма в интернет.

Раздел II.

Изисквания за качеството, контрола и пускането на пазара на биогоривата и техните смеси

Чл. 24. (В сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) (1) Лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход за нуждите на транспорта, са длъжни при освобождаване за потребление по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, както следва:

1. от 1 март 2010 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 2 процента обемни;
2. от 1 септември 2010 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 3 процента обемни;
3. от 1 март 2011 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 4 процента обемни и гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол минимум 2 процента обемни.

(2) Съдържанието на биодизел и биоетанол в горивата за дизелови и бензинови двигатели по ал. 1 не трябва да надвишава 5 процента обемни.

(3) В срок два месеца след изтичането на сроковете по ал. 1 крайните разпространители са длъжни да предлагат на пазара горивата за дизелови и бензинови двигатели в съответствие с изискванията на ал. 1 и 2.

(4) До 1 март 2011 г. лицата по ал. 1 и 3 могат да предлагат на пазара автомобилни бензини (КБКСС) със съдържание на биоетанол, което не трябва да надвишава 5 процента обемни, като предоставят на видно място информация относно съдържанието на биоетанол и правилната употреба на сместа.

(5) Лицата, които пускат на пазара течни горива за нуждите на транспорта, съставят за всяка партида декларация за съответствие с изискванията за качество съгласно чл. 18а, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, а разпространителите и крайните разпространители предоставят за всяко последващо разпространение копие от декларацията за съответствие на разпространяваната партида течно гориво по чл. 18б, ал. 1, т. 2 от същия закон.

(6) Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" купува и продава нефтопродукти, предназначени за създаване, съхраняване и обновяване на държавни резерви, военновременни и задължителни запаси, несмесени с биогорива. Лицата, които купуват горива за дизелови двигатели от Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", са длъжни да ги смесват с биодизел в процентното съотношение и в сроковете по ал. 1, 2 и 3.

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Смесването на биогорива с течни горива от нефтен произход се извършва само в данъчни складове, лицензирани по реда на Закона за акцизите и данъчните складове.

Чл. 26. Техническите и качествените изисквания към биогоривата и техните смеси с течни горива от нефтен произход, както и условията, редът и начинът за техния контрол се определят с наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Контролът върху качеството на биогоривата и техните смеси с течни горива от нефтен произход се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от оправомощени от него длъжностни лица в съответствие със Закона за чистотата на атмосферния въздух.

Глава пета. ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА КОЛИЧЕСТВАТА ЕНЕРГИЯ, ПРОИЗВЕДЕНА ОТ ВЪЗОбНОВЯЕМИ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ, АЛТЕРНАТИВНИ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ И БИОГОРИВА

Чл. 28. (1) Общественият доставчик и крайните снабдители предоставят данни за изкупените и продадените количества електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници по източници.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Съдържанието, условията, редът и начинът за предоставяне на информацията по ал. 1 се определят с наредба на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Чл. 29. (1) Всеки производител на енергия по комбиниран начин от възобновяеми енергийни източници, включително за собствени нужди, предоставя данни за произведените количества електрическа и топлинна енергия по реда на наредбата по чл. 28, ал. 2.

(2) Отчитането на количеството електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, произведена по комбиниран начин, се извършва съгласно наредбата по чл. 162, ал. 3 от Закона за енергетиката.

Чл. 30. Всеки производител на електрическа енергия чрез комбинирано изгаряне на биомаса и невъзобновяеми енергийни източници, включително и за собствени нужди, предоставя данни за количеството на произведената от биомаса електрическа енергия и действителното количество и качество на вложената биомаса по реда на наредбата по чл. 28, ал. 2.

Чл. 31. Всеки производител на топлинна и/или енергия за охлаждане от възобновяеми енергийни източници, включително за собствени нужди, предоставя данни за количествата произведена енергия по реда на наредбата по чл. 28, ал. 2.

Чл. 32. Всеки производител на биогорива, включително за собствени нужди, предоставя данни за количествата произведени и пуснати на пазара биогорива във всичките им форми по реда на наредбата по чл. 28, ал. 2.

Глава шеста.
ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ И
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР.
102 ОТ 2009 Г.)

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) (1) При установяване на нарушения по чл. 24 председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощени от него длъжностни лица имат право да прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно да спират пускането на пазара и разпространението на течни горива, когато не е представена декларация за съответствие по чл. 24, ал. 5 или представената декларация не отговаря на нормативните изисквания, както и когато в резултат от изпитването в подвижна лаборатория и експертно заключение е установено, че течното гориво не отговаря на някое от изискванията на чл. 24, ал. 1, 2 и 3;

2. да забраняват пускането на пазара и разпространението на течни горива, когато в резултат на изпитването в стационарна лаборатория и съставен констативен протокол е установено несъответствие с изискванията на чл. 24, ал. 1 - 3;

3. да разпореждат изтеглянето на течни горива от пазара и да запечатват обектите на крайните разпространители, когато резултатът от изпитване на контролната проба, с която е установено несъответствие с изискванията по чл. 24, ал. 1 - 3, не е оспорен в 7-дневен срок от получаването му или в случаи на оспорването му той е потвърден от резултатите от изпитването на арбитражната проба.

(2) Принудителните административни мерки по ал. 1 се прилагат с мотивирана заповед, в която се дават задължителни предписания и чрез поставяне на удостоверителни знаци на контролните органи по ал. 1. Видът на знаците се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

(3) Заповедта по ал. 2 се съобщава на заинтересованото лице по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Заповедта по ал. 2 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената принудителна административна мярка.

(5) Щетите, загубите и пропуснатите ползи от приложените принудителни административни мерки са за сметка на собствениците на проверяваното течно гориво освен в случаите на отменянето им по съдебен ред.

Чл. 33. Областен управител или кмет на община, който не организира поддържането на публична информационна система по чл. 6, т. 4, съответно по чл. 7, т. 5, се наказва с глоба в размер 1000 лв.

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Областен управител или кмет на община, който не предоставя на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, съответно на областния управител, информация за изпълнението на програмите по чл. 7, т. 1, се наказва с глоба в размер 1000 лв.

Чл. 35. (1) На енергийно предприятие, което не присъедини приоритетно производител на електрическа енергия по чл. 13, ал. 2, се налага имуществена санкция в размер 50 000 лв.

(2) На енергийно предприятие, което не присъедини производител на електрическа енергия в сроковете по чл. 13, ал. 7, се налага имуществена санкция в размер 30 000 лв.

(3) При повторно извършено нарушение по ал. 1 и 2 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на санкцията по ал. 1.

Чл. 36. (1) На обществен доставчик, съответно крайни снабдители, които не изпълнят задължението си по чл. 16, 17 и 18, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 20 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на санкцията по ал. 1.

Чл. 37. (1) На производител, който не предостави данните по реда на глава пета, се налага имуществена санкция в размер 2000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на санкцията по ал. 1.

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) (1) Който пуска на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбите на чл. 24, ал. 1 и 2, се наказва с имуществена санкция в размер 200 000 лв.

(2) Крайните разпространители, които предлагат на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 3, се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 50 000 лв.

(3) Който предлага на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 6, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 10 000 лв.

(4) При повторно извършено нарушение по ал. 1, 2 и 3 глобата или имуществената санкция е в трикратен размер на санкцията, съответно на глобата по ал. 1, 2 и 3.

Чл. 39. (1) На обществен доставчик и крайни снабдители, които не предоставят данните по реда на глава пета, се налага имуществена санкция в размер 2000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на санкцията по ал. 1.

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., доп. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Актовете, с които се установяват административните нарушения, се съставят от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с изключение на актовете за нарушения по чл. 38, които се съставят от длъжностни лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, при спазване изискванията на чл. 43а, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Наказателните постановления се издават от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Наказателните постановления за установените нарушения по чл. 38 се издават от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от оправомощено от него длъжностно лице, като в тях задължително се посочва, че наложената глоба или имуществена санкция, както и разходите за вземане и изпитване на пробите от течни горива постъпват по бюджетната сметка на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и служат като покана за доброволно изпълнение след влизането им в сила.

(4) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Когато нарушителят е известен, но не е открит на адреса, посочен при връчването на акта за административно нарушение, или е напуснал страната, или е посочил адрес само в чужбина, наказателното постановление не се връчва. Постановлението се смята за влязло в сила два месеца след издаването му.

(5) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на този закон и на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Възобновяеми енергийни източници" са неизкопаеми енергийни източници, които съдържат слънчева, вятърна, водна и геотермална енергия, включително енергия на вълните и енергия на приливите и отливите, възобновяващи се без видимо изтощаване при използването им, както и отпадни топлини, енергия от биомаса и енергията от индустриални и битови отпадъци.

2. "Алтернативни енергийни източници" са водород, отпадни продукти от технологични процеси и други.

3. "Биогорива" са течни или газообразни горива за транспорта, произведени от биомаса. За биогорива се смятат продукти като:

а) "биоетанол": етанол, произведен от биомаса и/или от биоразградими фракции на отпадъци, предназначен за употреба като биогориво;

б) "биодизел": метилов естер, произведен от растителни или животински мазнини, с качество на дизелово гориво, предназначен за употреба като биогориво;

в) "биогаз": газообразно гориво, произведено от биомаса и/или от биоразградими фракции на отпадъци, което може да бъде пречистено, докато достигне качеството на природния газ, предназначено за употреба като биогориво;

г) "биометанол": метанол, произведен от биомаса, предназначен за употреба като биогориво;

д) "биодиметилетер": диметилетер, произведен от биомаса, предназначен за употреба като биогориво;

е) "био-етил-третичен-бутил-етер": етил-третичен-бутил-етер, произведен на базата на биоетанол, при което обемният процент био-етил-третичен-бутил-етер, изчислен като биогориво, е 47;

ж) "био-метил-третичен-бутил-етер": гориво, произведено на базата на биометанол, при което обемният процент био-метил-третичен-бутил-етер, изчислен като биогориво, е 36;

з) "синтетични биогорива": синтетични въглеродороди или смеси от синтетични въглеродороди, които са произведени от биомаса;

и) "биоводород": водород, произведен от биомаса и/или от биоразградими фракции на отпадъци, предназначен за употреба (използване) като биогориво;

к) "чисто растително масло": масло, произведено от маслодайни растения чрез пресоване, екстракция или сходни процеси, което е сурово или рафинирано, но химически немодифицирано, доколкото употребата му е съвместима с типа двигател и със съответните изисквания относно емисиите.

4. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Формите за предлагане на пазара на биогоривата са:

а) "чисти" - чисти биогорива или течни горива с високо съдържание на биогоривото в тях със специфични качества за използването им в транспорта;

б) (изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "смеси" - смеси на биогорива с течни горива в съответствие с изискванията за качество на горивата от нефтен произход, заложен в техническите спецификации за автомобилни бензини (БДС EN 228) и гориво за дизелови двигатели (БДС EN 590);

в) "производни на биогоривата" са течни горива, получени от биогорива, като например етил-третичен-бутил-етер с процент на биогоривото не по-малък от 47.

5. "Биомаса" е биологично разграждаща се част от продукти, отпадъци и остатъци от селското стопанство, включително растителни или животински субстанции, от горското стопанство, както и биологично разградими фракции от индустриални или битови отпадъци, които могат да се използват като гориво, и следните отпадъци, използвани за гориво:

а) растителни отпадъци от селското и горското стопанство;

б) растителни отпадъци от хранителната промишленост, ако генерираната топлина се оползотворява;

в) растителни отпадъци от производството на пулпа от дървесина и производството на хартия от пулпа, ако се изгарят съвместно на мястото на производство и генерираната топлина се оползотворява;

г) коркови отпадъци;

д) отпадъци от дървесина, с изключение на съдържащите хологениращи органични съединения или тежки метали;

е) утайки от пречиствателни станции;

ж) животински субстанции.

6. "Други възобновяеми горива" са възобновяеми горива, различни от биогоривата, произведени от възобновяеми енергийни източници и използвани в транспорта.

7. "Енергийно съдържание" е долната работна топлина на изгаряне на дадено гориво.

8. "Електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници" е електрическата енергия, произведена от съоръжения, използващи само възобновяеми енергийни източници, както и частта от електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в хибридни системи, използващи също и конвенционални енергийни източници и включващи възобновяемо електричество за пълнене на складови системи и изключващо електричество, произведено в резултат на складови системи.

9. "Зелен сертификат" е документ с определен срок на действие, удостоверяващ производството на определено количество електрическа или топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници или по комбиниран способ, посочващ датата и мястото на производство, производствената мощност и нейния собственик, прехвърлим отделно от физическата електрическа или топлинна енергия, чието производство удостоверява.

10. "Комбинирано изгаряне" е изгаряне на възобновяеми енергийни източници и невъзобновяеми енергийни източници, при което поне 20 на сто от използваното гориво за производството на електрическа или топлинна енергия е възобновяеми енергийни източници.

11. "Минимална схема на присъединяване" е най-икономичната съвкупност от електрически уредби и електропроводни линии за присъединяването на даден обект, определена в съответствие с изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, безопасност и експлоатация на електрическите мрежи, техническите спецификации и използваните от преносното, съответно разпределителното предприятие съоръжения и технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура.

12. "Място на присъединяване към електрическата мрежа" е всяка от точките в конструкцията на преносната и/или разпределителните електрически мрежи, към които са свързани съоръженията за присъединяване на един или повече обекти на производители и/или потребители на електрическа енергия.

13. "Потребител на електрическа и/или топлинна енергия за битови нужди" е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа и/или топлинна енергия за домакинството си.

14. "Потребление на електрическа енергия (брутно вътрешно потребление на електрическа енергия)" е националното производство на електрическа енергия, към което се добавят производството за собствени нужди и вносът на електрическа енергия и от получената сума се извади износьт.

15. "Сертификат за произход" е официален непрехвърляем документ, удостоверяващ производителя, количеството произведена електрическа и топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници, посочващ периода на производство, производствената централа, мощността ѝ и други данни и показатели, определени в наредбата по чл. 19, ал. 3.

16. "Топлинна и/или енергия за охлаждане от възобновяеми енергийни източници" е енергията, получена чрез използване на слънчевата радиация, геотермалните води, изгарянето на биомаса, алтернативните източници и отпадната топлина при производствените и енергийните процеси.

17. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "Пускане на пазара" е понятие по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

18. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "Лицата, които пускат течни горива на пазара" е понятие по смисъла на § 1, т. 18 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

19. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "Краен разпространител" е понятие по смисъла на § 1, т. 20 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

20. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "Разпространение на течни горива" е понятие по смисъла на § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

21. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "Повторно" е административно нарушение, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид.

22. (нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) "КБКСС" е бензинов компонент, наречен компонент за блендиране с кислородсъдържащи съединения.

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар и на Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г., в сила от 14.11.2008 г.) Задължителното изкупуване на електрическата енергия по чл. 16 и 17 се извършва по договори за изкупуване. Срокът на договорите е 25 години - за електрическата енергия, произведена от геотермална и слънчева енергия, и съответно 15 години - за електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, както и за електрическа енергия, произведена от други видове възобновяеми енергийни източници. Сроковете за задължително изкупуване започват да текат:

1. (*) за съществуващите производители на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, с изключение на водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW - след преговаряне, но не по-късно от 31 март 2009 г.;

2. за всички нови производители на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, с изключение на водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW - от започване на производството на електрическа енергия, но не по-късно от 31 декември 2015 г.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министерът на икономиката, енергетиката и туризма в срок до 31 декември 2011 г. изготвя и внася в Министерския съвет за одобряване законопроект, въвеждащ пазарен механизъм за насърчаване производството на електрическа и топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници, който може да не се прилага за производителите на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници по ал. 1.

§ 4. До влизането в сила на лицензиите за извършване на дейността снабдяване с електрическа енергия от крайни снабдители задълженията на крайните снабдители, произтичащи от този закон, се изпълняват от съществуващите обществени снабдители.

§ 5. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г. и бр. 30, 65 и 74 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 1 думите "и използване на възобновяеми енергийни източници" се заличават.

2. В чл. 2, ал. 1 т. 5 се отменя.

3. В чл. 4, ал. 2 т. 9 и 10 се отменят.

4. В чл. 33:

а) в ал. 1 думите "от възобновяеми енергийни източници по чл. 159, ал. 2 и" се заличават;

б) алинея 2 се отменя.

5. В чл. 35, ал. 2, т. 3 думите "чл. 159 и 162" се заменят с "чл. 162 и по чл. 15 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата".

6. В наименованието на глава единадесета думите "от възобновяеми енергийни източници и" се заличават.

7. В глава единадесета, раздел I "Производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници" с чл. 157 - 160 се отменя.

8. В чл. 206, ал. 1 думите "7000 до 20 000" се заменят с "20 000 до 1 000 000".

9. В чл. 207, ал. 1 думите "7000 до 20 000" се заменят с "20 000 до 1 000 000".

10. В чл. 208, ал. 1 думите "5000 до 15 000" се заменят с "10 000 до 100 000".

11. В чл. 210, ал. 1 думите "7000 до 20 000" се заменят с "20 000 до 1 000 000".

12. В чл. 211, ал. 1 думите "10 000 до 25 000" се заменят с "20 000 до 1 000 000".

13. **Член 212** се отменя.

14. В чл. 216 думите "500 до 1000" се заменят с "1000 до 5000".

15. В чл. 219, ал. 1:

а) думите "и 212" се заличават;

б) думите "500 до 5000" се заменят с "от 1000 до 8000".

16. В чл. 225, ал. 2 числото "212" се заличава.

17. В § 1 от допълнителната разпоредба т. 3, 6, 18 и 52 се отменят.

18. Параграф 127 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 74 от 2006 г.) се отменя.

§ 6. (1) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се приемат в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите нормативни актове по прилагане на Закона за енергетиката се привеждат в съответствие с този закон в срока по ал. 1.

§ 7. Министерският съвет приема:

1. индикативните цели по чл. 4, ал. 1, т. 3 - в тримесечен срок от влизането в сила на закона;

2. програмите по чл. 4, ал. 2 и 3 - в 6-месечен срок от влизането в сила на закона.

§ 8. Разпоредбата на чл. 24 влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 7 юни 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ЕНЕРГИЙНАТА ЕФЕКТИВНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 14.11.2008 Г.)

§ 18. Срокът по § 3, ал. 1, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата започва да тече от влизането в сила на този закон.

.....

§ 20. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбата на чл. 29, ал. 2, която влиза в сила една година след влизането в сила на закона, и на разпоредбите на чл. 38, ал. 3 и 4, които влизат в сила 6 месеца след влизането му в сила.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТУРИЗМА**

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2009 Г.)

§ 23. В Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (обн., ДВ, бр. 49 от 2007 г.; изм., бр. 98 от 2008 г.) навсякъде думите "министърът на икономиката и енергетиката", "министъра на икономиката и енергетиката" и "Министерството на икономиката и енергетиката" се заменят съответно с "министърът на икономиката, енергетиката и туризма", "министъра на икономиката, енергетиката и туризма" и "Министерството на икономиката, енергетиката и туризма".

.....

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".